

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 27 czerwca 2018 r.

Poz. 2941

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.130.2018 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 21 czerwca 2018 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r., poz. 994 ze zm.) oraz art. 14 ust. 6 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r., poz. 487 ze zm.).

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Rady Miejskiej w Oleszycach z dnia 25 maja 2018 r. Nr XLVII/330/2018 w sprawie wprowadzenia czasowego zakazu sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych na określonym obszarze Miasta i Gminy Oleszyce w celu zapewnienia porządku publicznego podczas Dni Oleszyc.

Uzasadnienie

Rady Miejska w Oleszycach w dniu 25 maja 2018 r. podjęła uchwałę Nr XLVII/330/2018 w sprawie wprowadzenia czasowego zakazu sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych na określonym obszarze Miasta i Gminy Oleszyce w celu zapewnienia porządku publicznego podczas Dni Oleszyc. W § 1 uchwały Rada przyjęła, że „w celu zapewnienia spokoju i porządku publicznego, w związku z organizacją Dni Oleszyc, wprowadza się w dniach 23 czerwca 2018 r. w godzinach od 23:00 do 6:00 i 24 czerwca 2018 r. w godzinach od 23:00 do 6:00 czasowy zakaz spożywania, podawania i spożywania napojów alkoholowych na obszarze Miasta i Gminy określonym w § 2.” Jako podstawę podjęcia uchwały wskazano przepis art. 14 ust. 6 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

W myśl wskazanego przepisu w innych niewymienionych w art. 14 ust. 1 ustawy, miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, ze względu na ich charakter, rada gminy może wprowadzić czasowy lub stały zakaz sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych. Sposób sformułowania tego upoważnienia ustawowego wskazuje, że nie stanowi ono wyłącznej i niezależnej podstawy prawnej dla wprowadzania tego typu zakazów prawnych w drodze przepisów gminnych. Przywołana delegacja ustawowa ma charakter komplementarny względem innych uregulowań tej samej ustawy. Upoważnienie rady gminy do wprowadzenia stosownych zakazów służyć ma nie generalizacji, ale jedynie poszerzeniu zakresu stosowania tego typu zakazów także na inne miejsca, obiekty lub obszary, nie objęte wyliczeniem określonym w art. 14 ust. 1 ustawy i to wyłącznie o tyle, o ile okaże się to uzasadnione ze względu na ich charakter. Rada gminy stanowiąc akt prawa miejscowego jest związana tym przepisem ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, pozostałymi przepisami tej ustawy oraz innymi powszechnie obowiązującymi aktami normatywnymi, mającymi zastosowanie w przedmiocie regulacji. Akty prawa miejscowego winny regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały przepisy powszechnie obowiązujące kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów, wydane przez inne podmioty.

Wskazany przepis pozwala na wprowadzenie stałego lub czasowego zakazu sprzedaży, podawania i spożywania oraz wnoszenia alkoholu tylko w niektórych miejscach, obiektach lub obszarach gminy ze względu na ich charakter. W ocenie organu nadzoru chodzi o miejsca, obiekty i obszary zasługujące na

ochronę, gdzie obecność alkoholu jest niepożądana ze względu na ich charakter i nie obejmuje to całego obszaru gminy lecz jedynie wyodrębnione, wyraźnie skonkretyzowanych „części” gminy.

W orzecznictwie sądów administracyjnych, przyjmuje się, że dodatkowe zakazy wprowadzone na podstawie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi mają służyć wyłącznie jako ochrona konkretnych miejsc przed zagrożeniem ze strony alkoholu, a nie jako sposób uwolnienia się przez gminę od obowiązku czynnego działania na rzecz zapewnienia porządku publicznego. Należy wskazać, iż jako cel ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie został wskazany obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa, ładu czy porządku publicznego (art. 1 ust. 1 ustawy). Na taki cel nie może się zatem powoływać rada gminy, wprowadzając zakazy sprzedaży alkoholu w trybie art. 14 ust. 6 ustawy. Zgodnie z poglądem Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażonym w wyroku z dnia 9 grudnia 1999 r., sygn. akt II SA 1709/99, przepis art. 14 ust. 6 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi pozwala na wprowadzenie zakazu sprzedaży, podawania i spożywania alkoholu w niektórych miejscach lub obiektach ze względu na charakter miejsca lub obiektu, a nie na przykład powtarzające się tam zakłócanie porządku i spokoju.

Biorąc powyższe pod uwagę wskazać należy, iż rada gminy może wprowadzić zakaz sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych (stały lub czasowy) jedynie w miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, jeżeli jest to uzasadnione ich charakterem, np. mają szczególne znaczenie religijne, kulturalne, oświatowe, społeczne, czy pełnią specyficzną rolę wychowawczą nie tylko w stosunku do dzieci i młodzieży. Jednakże cel podjęcia uchwały zawarty w jej § 1 odnosi się głównie do kwestii porządku publicznego i spokoju, a to oznacza, że Rada bezzasadnie powołuje się na takie cele ograniczeń w sprzedaży, podawaniu napojów alkoholowych, i spożywania napojów na obszarze obejmującym granice Miasta i Gminy.

Przedstawione powyżej uwagi prowadzą do wniosku, że cyt. uchwała Rady Miejskiej w Oleszycach z dnia 25 maja 2018 r. Nr XLVII/330/2018 w sprawie wprowadzenia czasowego zakazu sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych na określonym obszarze Miasta i Gminy Oleszycy w celu zapewnienia porządku publicznego podczas Dni Oleszyc została podjęta z rażącym naruszeniem prawa czego skutkiem jest stwierdzenie jej nieważności.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

WOJEWODA PODKARPACKI

Ewa Leniart